

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Miseria humana etiam ex vita eoru[m], qui diu feliciter vixisse videntur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

solisq. Rursus *Æsculapij* setta, qua *stata* vita *spacia* à *stellis* accipi dicit, sed quantum plurimum tribuat, incertum est. Rara autem esse dicunt longiora tempora, quandoquidem *momentis* horarum insignibus *luna* *dierum*ue *septem* atque *IX.* (qua nocte ac die observantur) *ingens* turba nascatur, *scansit* annorum lege *occidua*, quam *climacteras* appellant, non ferè ita *genitis* *LIV.* annum *excedentibus*. *Primum* ergo *artis* ipsius *inconstantia* declarat, quam *incerta* res sit. Sed quamvis *sideralem* hanc *scientiam* *incertam* esse, adeoque *scientiam* non esse *demus*: *hæc* quæquam tamen *dandam* esse *putamus* *nullam* *astris* in *humanam* *vitam* *potestatem*. Cui et si *imperare* possit per *miracula* *Siderum* *Conditor*, tamen *etiam* *multa* possunt *interuenire*, quæ *positum* à *stellis* *vite* *terminum* *anteuertant*. Quam *multos* enim *occidit* non *solum* *ferri* *violentia* *validos* *homines*, sed *etiam* *immoderata* *vini* *cibique* *appetentia*? Itaque *Breues* *dies* *hominis* *sunt*: & *vera* est *canctio* *illa*: *Homo* *natus* *de* *muliere*, *breui* *viuens* *tempore*, *repletur* *multis* *miseriis*. Quid igitur? an quemquam, in hac *vita*, *felicem*, quemquam *beatum* esse *existimemus*? ab *omni* parte *prorsus* *neminem*.

Iob. 14. 5.
Ibid. v. 11.

XI.

Summa quidem olim *felicitas* *Q. Metello* tribuebatur, propterea quòd iam inde ab *ortu* suo *secundo*, & *æquabili* *vite* *cursum* *usus*, præter *honores* *amplissimos*, quos *gesserat*, *corpore*, tandem *extrema* *senectute* *laxatus*, à *quatuor* *filijis*, *vno* *prætorio*, *tribus* *consularibus*, *duobus* *triumphalibus*, *vno* *ensorio*, *esset* in *rogum* *illatus*. *Summæ* *etiam* *beatitatis* *fuisse* dicebatur *Lacedæmonia* *quædam*, quòd *regis* *filia*, *regis* *vxor*, *regis* *mater* *fuisset*: *Summa* quoque *fuisse* credebatur *prosperitas* *familie* *Curionum*, in qua *tres* *continua* *serie* *Oratores* *extitissent*. *Summa* denique *felicitas* *celebrabatur* *Fabiorum*, in quibus *tres* *continuo* *Principes* *senatus* *fuisissent*. Inprimis *rara* est hæc *felicitas*: quemadmodum *etiam* *pro* *miraculo*, & *id* *solitarium* *reperitur* *exemplum*, *Xenophilum* *musicum*, *centum* & *quinque* *annis* *vixisse*, *sine* *vlo* *corpore* *incommodo*. Deinde *has* *felicitates* (si quidem *felicitates* *verè* *possint* *appellari*) *quot* *infelicitatibus* *fuisse* *permixtas*, *implicatas*, *contaminatas* *existimabimus*? An non *magnos* *honores*, *magnæ* *invidia* *insidie*que *comitantur*? an non in *longa* *vita*,

Plin. lib 7.
nat. hist. cap.
40.

vita, & sana, longæ curæ, sollicitudines, lites, mille inquietudines intercurrunt? Et si vel Nestorem annis superares, quid sunt illi comparatione æternitatis? *Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies hesternæ, qua præterijt. Et custodia in nocte, que pro nihilo habentur, eorum anni erunt. Manè, sicut herba transeat, manè floreat, & transeat; vespere decidat, induret, & areseat.* Itaque si vel cerui ætatem, immò si vel Mathusalæ sæcula viuas, de te dici poterit: *Breues dies hominis sunt;* itemque: *Homo natus de muliere, breui vivens tempore, repletur multis miseris. Qui quasi flos egreditur, & conteritur, & fugit velut umbra, & numquam in eodem statu permanet.* Hanc vitæ brevitatem agnovit, qui ita oravit: *Pancitatem dierum meorum nantia mihi;* Et cuius hæc fuit interrogatio: *Numquid non pancitas dierum meorum finiatur breui?* Ac Iacob à rege Ægypti interrogatus: *Quot sunt dies annorum vita tua?* Respondit: *Dies peregrinationis meæ centum triginta annorum sunt, parvi, & mali, & non perucnerunt usque ad dies Patrum meorum, quibus peregrinati sunt.* Itaq; sicut peregrinis, & ad patriam suam tendentibus, bene non est, quàm diu sunt extra patriam, ad quam anhelant: ita hominibus, quàm diu cumque vivant in hac terra, in qua à Domino peregrinamur, semper tamen, velut exules, habent, quò anhelant; & tandem morte finiuntur.

Mors vltima linea rerum, miseriarumque humanarum summa est in hac vita, ac maxima. Moriendi necessitas nobis nascentibus imposita, vinculis ita nos tenet colligatos, vt eadere, aut effugere nulla ratione possimus. In numero Deorum, quos veteres colebant, etiam ille reponebatur, quem Deum Terminum nominabant. Huic Numam Pompilium regem sacellum construxisse memoriæ proditum est. Consequentibus autem annis, Tarquinius Capitolium ædificaturus fertur Deos consuluisse, num Iovi cedere vellent? cedentibus reliquis, solum Terminum remansisse. Huius proinde imaginem quidam pingunt statuam, seu saxum quadratum, cuius superior pars hominis figuram continet, cum hac inscriptione, C E D O N V L L I. Hæc statua mortem significat, cui cum omnia cedant, ipsa cedit omnino nulli, O tristis, ô funesta, ô truculenta mors! tantane tibi in

B z

ree

XII.